

ת"פ (קריות) 22566-05-23 - כפיר בוחניק נ' מדינת ישראל

ת"פ (קריות) 22566-05-23 - כפיר בוחניק ואח' נ' מדינת ישראל לשלום קריות
ת"פ (קריות) 22566-05-23

1. כפיר בוחניק

2. דין אברהם כהן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

[01.12.2024]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

החלטה

עתירה לגילוי ראיה חסויה

1. לפני עתירה לגילוי ראיה חסויה במסגרתה עותרים הנאשמים לחשוף בפניהם מסמכים המפורטים בעתירה כמפורט להלן:

חומר חקירה המסומן ב' במלואו;

דוח משל"ט מיום 2.8.21 (אירוע מספר 7204) עמ' 10 שורה 9 מילים 3-12;

דוח פעולה מספר ***** מיום 2.8.21 שנערך על ידי ספיר סלמאן, בעמוד 3 בשורה 6 מילים 2-8.

2. העותרים עומדים לדין בגין כתב אישום המייחס להם עבירה של תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק

העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

על פי עובדות כתב האישום במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום עבדו המתלונן מר ברכה ומר וקנין בדוכן חברת

סלולר "פרטנר" בקניון "לב המפרץ" בחיפה.

ביום 2.8.21 בסמוך לשעה 21:00 לאחר חילופי דברים בין המתלונן לנאשמים להצטרף לחברת "פרטנר" חלפו

הנאשמים על פני הדוכן.

בהמשך למתואר ובאותן נסיבות, בחלוף דקות בודדות, שבו הנאשמים לדוכן, נאשם 1 נעמד מול המתלונן שאחז

באותה עת בחפץ הנחזה לסכין יפנית (להלן: "הסכין") ולאחר דין ודברים בין השניים, פצע המתלונן את נאשם 1 בעודו

נושא נשק קר בכך שדקר אותו באמצעות הסכין בחזה ובבטנו וגרם לו לחבלות בדמות דקירה שטחית בחזה ימין,

דקירה שטחית בבטן ימנית תחתונה, בוצעה סגירה וסימון חתכים בסיכות.

- באותו מעמד, תקף המתלון את נאשם 1 בכך שהיכה בראשו באמצעות ידו שהיתה פתוחה, הדף אותו באמצעות ידיו ויצא אל מחוץ לדוכן אל עבר נאשם 1. במעמד זה תקף נאשם 2 את המתלון בכך שריסס את פניו באמצעות תריסס פלפל שהיה בחזקתו.
- בהמשך לאמור, נאשם 1 המשיך בתקיפתו את של המתלון בכך שבעט בחלקי גופו באמצעות רגלו עד שהצליח המתלון להימלט מפניו. בשלב זה, רץ נאשם 1 אחרי המתלון, אחז בו באמצעות שתי ידיו כשהוא עומד מאחוריו, עד שהשניים נופלים ארצה ותוקפים האחד את השני.
- באותן נסיבות אחז מר וקנים בנאשם 2 וניסה להרחיקו מהמתלון אך הנאשם 2 הצליח להשתחרר מאחיזתו, רץ לעבר המתלון ותקף אותו בכך שריסס את פניו באמצעות תריסס פלפל, היכה בגבו של המתלון באמצעות ידיו שהיו מאוגרפות וכך משך בחולצתו עד להגעת אדם שזהותו אינה בידיעת המאשימה והפריד ביניהם.
3. העותרים כופרים בעובדות כתב האישום, טוענים להגנה עצמית וטוענים כי המתלון הוא שפצע את העותר 1 באמצעות סכין יפנית לאחר דין ודברים ובעקבות הפציעה פונה העותר 1 לבית החולים שם נסגרו החתכים באמצעות סיכות והוא נושא את הצלקות עד היום. לעניין העתירה טוענים העותרים כי זכותם להליך הוגן מצדיקה את גילוי החומר החסוי שנחסה והצורך לגלות את הראיות הללו נדרש לשם עשיית צדק וגובר על האינטרס שלא לגלותן.
4. קיימתי דין בעתירה במעמד הצדדים וכן שמעתי במעמד צד אחד את ב"כ המשיבה אשר הציג בפני את החומר החסוי.
5. בבסיס זכות העיון וחובתה של המאשימה להעביר לעיונו של הנאשם את כל חומר החקירה עומדת זכותו להליך הוגן וזאת לאור הפגיעה הקשה שיכול הליך פלילי להסב לאדם. החריג לכלל זה הוא בין היתר מקום בו סבר השר לביטחון פנים כי גילוי הראיה יביא לפגיעה בעניין ציבורי חשוב, רשאי הוא לחתום על תעודת חיסיון, שאז תמנע מהנאשם זכות העיון בראיה. לבית המשפט סמכות להורות על גילוייה של תעודת חיסיון אם מצא בית המשפט כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש שלא לגלותה (סעיף 45(א) לפקודת הראיות).
6. בעניינו, אין חולק שהחומר מושא הבקשה חוסה תחת תעודת החיסיון וכי קיים עניין ציבורי חשוב שעלול להיפגע אם יגולה החומר. על בית המשפט לערוך איזון ראוי בין האינטרס הציבורי שבאי מסירת החומר, לבין זכותו של הנאשם להליך הוגן. המבחנים נקבעו על פי סעיף 45 לפקודת הראיות ואיזון זה יופר באם הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה וכן כי מדובר בראיה שהיא חיונית להגנת הנאשם. בחינה זו נעשית אל מול מסכת הראיות בתיק והשתלבותה של הראיה במסכת ראייתית זו בשים לב למחלוקת בין הצדדים.
7. בחנתי את החומר שבמחלוקת. לאחר בחינת החומר שהוצג לעיוני, לא ראיתי כי יש בחשיפת החומר המבוקש ראיות חיוניות להגנת העותרים וזאת בשים לב לטענות ההגנה. לא ניתן לומר כי התועלת במקרה זה עולה על העניין שבאי גילוי. שוכנעתי, כי החומר הגלוי שבידי הסנגורים די בו כדי להוות פירוט ראוי ומספק נוכח הגנתם וזאת מבלי לפגוע באינטרסים העומדים בבסיס הוצאת תעודת החיסיון. לאור כך, העתירה נדחת על כל חלקיה. המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.
- ניתנה היום, ל' חשוון תשפ"ה, 01 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.